

РЕШЕНИЕ

№ 37951

гр. София, 01.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 15.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6734** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на В. Б. К., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], представлявана по пълномощие от адв. Ю. С., срещу Решение № 2153-21-171/14.05.2026г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалба срещу Разпореждане № [ЕГН] от 30.03.2026г. на длъжностно лице по „ПО“.

Според жалбоподателката оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Оспорва изводите на административния орган, че не отговаря на изискванията на чл.89а, ал.1 от КСО, като излага доводи, че е навършила 70 –годишна възраст, не получава друг вид пенсия, семейството ѝ включва само нея и съпругът ѝ, който получава лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 314,78 евро. Счита, че годишният доход на семейството следва да се определя към датата на двумесечния срок по чл.94 от КСО, а решаващият орган неправилно е изчислил годишният доход на семейството ѝ. Моли за отмяна на решението на директора на ТП на НОИ.

В съдебно заседание жалбоподателката не се явява и представлява.

Ответникът – директор на ТП на НОИ – С. град, чрез юрк. В., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Подробни доводи излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

На 26.03.2026 г. В. Б. К. е подала Заявление вх. № 2178-21-69 с искане за отпускане на социална пенсия за старост по чл. 89а, ал. 1 от КСО. Към заявлението е представила декларация за семейно

положение и годишен доход на член от семейството, в която е посочила, че е омъжена и че съпругът ѝ получава лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 314.78 евро.

С Разпореждане № [ЕГН] от 30.03.2026 г., издадено от длъжностно лице по пенсионното осигуряване, е постановен отказ за отпускане на социална пенсия за старост. Мотивите за отказа са, че годишният доход на член от семейството в размер надвишава 30 на сто от сбора на линията на бедност, определена за страната през последните 12 месеца преди направеното искане за отпускане на пенсия, поради което В. К. не отговаря на изискванията на чл. 89а, ал.1 от КСО.

Разпореждането е било обжалвано с жалба с вх. № 1012-21-1105 от 12.05.2026 г.

С Решение № 2153-21-171/14.05.2026г. директорът на ТП на НОИ С. - град е оставена жалбата срещу Разпореждане № [ЕГН] от 30.03.2026г. без уважение.

От правна страна съдът приема следното:

Жалбата е допустима, но по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 98, ал. 1, т. 1 КСО пенсиите и добавките към тях се отпускат, изменят, осъвременяват, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват с разпореждане, издадено от длъжностното лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в териториалното поделение на Националния осигурителен институт, или други длъжностни лица, определени от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт. Процесното разпореждане е издадено от С. К., която видно от Заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г. на директора на ТП на НОИ С. град, е определена да изпълнява правомощията на длъжностно лице по чл. 98, ал. 1, т. 1 и ал. 2 КСО. Въз основа на това съдът намира, че разпореждането е издадено от компетентен орган.

Решение № 2153-21-171/14.05.2026г., което е предмет на настоящото съдебно производство, също е издадено от компетентен орган с оглед разпоредбата на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ КСО и Заповед № 1712-17.08.2015 г. на управителя на НОИ. Същото е издадено в предписаната от закона форма и съдържа всички необходими реквизити. Посочени са фактическите и правните основания за издаването му, а в хода на административното производство не се констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Спорът по делото е относно съответствието на акта с материалноправните разпоредби и по-конкретно се свежда до това дали жалбоподателката има право на социална пенсия за старост.

Правото на социална пенсия за старост е регламентирано в разпоредбата на чл.89а от КСО. Според алинея 1, право на социална пенсия имат лицата, навършили 70-годишна възраст, на които не е отпусната друга пенсия, включително от друга държава, когато годишният доход на член от семейството към датата на навършване на възрастта е по-малък от 30 на сто от сбора на линията на бедност, определена за страната през последните 12 месеца. Ако искането е направено след навършване на 70-годишна възраст и след изтичане на двумесечния срок по чл. 94, доходът на член от семейството се преценява към датата на заявлението.

По делото е безспорно, че жалбоподателката е навършила 70-годишна възраст и не получава друга пенсия, т.е. отговаря на първите две условия по чл.89а, ал.1 КСО. Спорът е относно третото условие - годишният доход на член от семейството да е по-малък от 30 на сто от сбора на линията на бедност, определена за страната през последните 12 месеца. Годишният доход се преценява според това кога е подадено заявлението – дали това е сторено в двумесечен срок от датата на навършване на възрастта или след това. Във втория случай - когато заявлението е подадено след повече от два месеца от навършване на 70-годишна възраст, доходът се преценява към датата на подаване на заявлението.

В случая жалбоподателката е навършила възрастта по чл.89а, ал.1 КСГ на 09.05.2022г., а заявлението е подадено на 26.03. 2026г., т.е. след 2-месечния срок от навършване на 70-годишна

възраст, поради което доходът на член от семейството се преценява към датата на заявлението - 26.03.2026 г.

Съгласно чл.89а, ал.2 КСО размерът на линията на бедност се определя ежегодно с постановление на Министерския съвет (ПМС). От 01.01.2025 г. размерът на линията на бедност за страната, определен с ПМС № 328 от 30.09.2024 г., е в размер на 638лв. /326,20 евро/, а от 01.01.2026 г. - 390,63 евро /ПМС №175 от 03.09.2025 г./. При това положение 30 на сто от сбора на линията на бедност, определена за страната през последните 12 месеца /периода 26.03.2025-25.03.2026г./ е 1229,11 евро, както е установил и административният орган.

Доходът на семейството на В. К. се формира единствено от получаваната от съпруга ѝ Е. И. К. лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. За периода 26.03.2025 г. - 25.03.2026 г. на Е. И. К. е изплатена пенсия в размер на 3903.08 евро, което е общият годишен доход на семейството на жалбоподателката за разглеждания период. Предвид обстоятелството, че семейството включва двама членове – жалбоподателката и съпруга ѝ, годишният доход на член от семейството за последните 12 месеца преди датата на заявлението, е 1951,54 евро. Видно е, че тази сума надвишава 30 на сто от сбора на линията на бедност, определена за страната през последните 12 месеца /1229,11 евро/. Следователно, както са констатирани и органите по пенсионното осигуряване, жалбоподателката не отговаря на третото условие по чл.89а, ал.1 от КСО за отпускане на лична пенсия за старост.

Органите по пенсионното осигуряване, а впоследствие и директорът на ТП на НОИ стриктно са приложили разпоредбата на чл.89а, ал.1 КСО и постановеният отказ за отпускане на социална пенсия за старост е законосъобразен, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Б. К. срещу Решение № 2153-21-171/14.05.2026г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалба срещу Разпореждане № [ЕГН] от 30.03.2026г. на длъжностно лице по „ПО“.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: